

čenje vseh avstrijskih strank nad slovenskimi poslanci je velikansko. Zlasti dr. Korošec je moral hude slišati.

Belgrad. Vojni minister je imel s kraljem daljšo konferenco. Vsi vojaški komandanti so dobili povelje, da naj bodo za začetek nove vojne pripravljene.

Saloniki. Tu-sem je prišel bulgarski kralj Ferdinand in hoče dalje časa tukaj ostati. S tem se demonstrira, da zasedanje Salonika po Grkih ni in ne bode nikdar veljavno.

Trst. Neki Albanec, ki je prišel iz Skutarija, pripoveduje: Malisori in Miriditi so razobesili albansko zastavo. Katoliški in muhamedanski Albanci so prisegli, da bodo Skutari do zadnje kapljice krvi branili. Baje so Črnogorce že premagali in nazaj vrgli. Vsa Albanija se dviga proti Srbom in Črnogorcem.

Otvoritev prodajalne.

Usojam si cenj. prebivalstvu okolice Ptuj naznaniti, da sem otvoril

v Ptuj, Färbergasse 11

prodajalno za la šivalne stroje, kolesa, motorje, godbene automate in vse k temu spadajoče predmete, ter delavnico za popravila za šivalne stroje in kolesa, za napravo domačih telegrafov in vseh v stroko spadajočih del.

Vsled dolgoletne prakse v tej stroki in dela v prodajalni moje matere sem v položaju, vsem zahtevam najsolidnejše odgovarjati. Postrežba re- elna, cene nizke.

Z veseloštopovanjem

1072

VALERIAN SPRUSCHINA, mehanik Ptuj, Färbergasse 11.

Cesarjeva zahvala.

Od velikega manifestacijskega zborovanja „Štajerčeve“ stranke v Ptuj dne 1. decembra 1912 poslali smo, kakor znano, Njeg. veličanstvu cesarju udanostno brzojavko. Zdaj je prišel skozi c. kr. štajersko namestnijo cesarjev odgovor, ki se glasi tako-le:

„Predsedstvo c. k. štajerske namestnije“

Št. 2104. Gradec, 12. decembra 1912.

Veleblagorodnemu gospodu Josef Ormig, oficirju Franc Jožefovega reda, deželnemu poslancu in županu v Ptuj.

Njegovo ces. in kralj. apostolično Veličanstvo usojali so si najmilostneje ukazati, da se za od strani zborovanja nemških in slovenskih spodnjih Štajercev v Ptuj dne 2. decembra 1912 telegrafičnim potem izraženo lojalitetno izjavo udeležencem Najvišjo zahvalo naznani.

To si usojam Vašemu veleblagorodju vsled odloka gospoda ministra za notranje zadeve z dne 6. decembra 1912, št. 12327/M. 1 naznaniti.

C. k. namestnik:

Clary I. r.

Vrli udeleženci našega shoda, naj vzamejo zahvalo ljubljene našega cesarja na znanje!

Okrajni zastop Ptujski.

Ptuj, 16. decembra 1912.

Danes dopoldne vršilo se je v mestni dvorani ptujski plenarno zborovanje novega ptujškega okrajnega zastopa. Bilo je v večih ozirih velezanimivo. Najpre je dokazalo zopet izborna zgolj gospodarsko delovane naprednega odbora s svojim neumorno pridnim načelnikom g. Ornigom. To gospodarsko delo, ki je naravnost za druge okraje vzorno, morajo danes tudi nasprotniki priznati in odobravati. Zato ni čuda, da se je odboru zaupanje ednoglasno izrazilo, da torej tudi slovensko-klerikalni člani zastopa niso našli besedice kritike. To vkljub temu ne, da imajo zdaj vendar v osebi poslanca Brenčiča svo-

jega „voditelja“ v zastopu. Sicer je porabil ta dragoceni Brenčič takoj prvo sejo, da se neskončno blamira. Drugi važni prizor te seje leži v tem, da se je moral okrajne doklade na 50% zvišati, — to pa zaradi tega, ker se ptujskemu kakor vsem drugim okrajom zaradi brezvestne obstrukcije slovenskih poslancev v štajerskem deželnem zboru ne more izplačevati že dovoljenih podpor. Tako škoduje obstrukcija slovenskih poslancev slovenskemu ljudstvu. Zaradi te zločinske obstrukcije bodo morali kmetje v ptujskem okraju 50% doklade plačevati; in ako bi obstrukcija kmalu še ne ponehala, ako bi v resnici prvaki deželni zbor razbili, potem je še nadaljno zvišanje doklad pričakovati. Na seji je razglasitev tega dejstva našega ljubega Brenčiča tako razburila, da ni vedel kaj storiti. Naposled je pozabil, da je na sestanku pametnih mož; mislil je, da ima farovške kuharice in spubelske klerikalce za poslušalce; zato je z naravnost neverjetne nerodnostjo zvilal resnični položaj. Končno je lagal, da bi slovenski poslanci takoj z obstrukcijo ponehali, ako bi Nemci dovolili regulacijo Drave in Pesnice. Predsednik je pustil te besede takoj protokolirati, da se jih bode slovenskim poslancem v deželnem zboru pod nos pomolilo. V splošnem smehu je skušal Miha svojo napako popraviti, pa se mu ni posrečilo. Tako se je pričel končdo še sam sebi smežati. . . V tretji vrsti je še omeniti, da je končalo to zborovanje z navdušenimi „hoch“-klici na cesarja, tako da je tudi zastop ptujškega okraja v teh resnih časih svojo lojalno zvestobo napram vladarju izrazil.

V naslednem podamo poročilo tega važnega zborovanja.

Načelnik Ormig pozdravil je navzoče in otvoril zborovanje. Predstavil je vladinega zastopnika, uradnega vodjo c. k. okrajnega glavarstva dr. pl. Netoliczka in ga prosil za njegovo naklonjenost napram okraju, katero je ta tudi v kratkih, jedrnatih besedah obljubil.

Navzočih je bilo 24 članov zastopa. Razven nekaterih opravičenih sta manjkala tudi klerikalca Turkuš in Rižner. Ne vemo, zakaj se pustijo taki ljudje v zastop voliti, ako potem nočejo delati in si ne vzamejo niti enkrat v letu par uric časa za svoje volilce. . .

Kot zapisnikarja za plenarna zborovanja se je določilo g. tajnika Pengou.

Na predlog okrajnega zastopnika Karla Sima izvolilo se je za prihodnjo dobo sledeče računsko revizorje: direktor Joh. Kasper, Guido pl. Pongratz, Andrej Windisch, Joh. Budigam, Filip Maučič in Anton Goljat.

V okrajni ubožni svet se je izvolilo za predsednika dr. pl. Fichtenau, za člane pa gg. okrajni sodnik Artur Dolleschall, pater Norbert Povoden, dr. Fr. pl. Metzler, davčni upravitelj Karl Wessely in podžupan Joh. Steudte.

Na predlog o. z. Joh. Steudte se je potem za posamezne občine zahtevane občinske doklade potrdilo in dovolilo.

O. z. direktor Kasper je poročal potem v imenu revizijskega odbora, da se je dohodke in izdatke v knjigah natanko pregledalo ter vse v polnem redu našlo. Vsled tega je predlagal, da naj se okrajnemu odboru absolutorij podeli. Ta predlog je bil ednoglasno sprejet in so zanj tudi slovenski klerikalci glasovali. Torej priznavajo tudi ti možaki, da je red v okrajnem zastopu izvrsten in da so torej razni napadi slovenskih lističev neopravičeni ter lažnjivi.

Načelnik Ormig je potem poročal glede preureditve ceste na Ptujski gori. Povedal je, da se bode zamoglo to prepotrebno cesto šele tedaj urediti, kadar bode dežela svoje podpore dala in s tem okraju denarnih sredstev izročila (kakor znano, se to zaradi slovenske obstrukcije ne zgodi; prebivalci na Ptujski gori naj se torej slov. poslancem zahvalijo! op. por.) Zborovanje je sklenilo v principu zgradbo te ceste, ki se bode pa zamogla šele po končani obstrukciji izvršiti.

O. z. dr. pl. Fichtenau je poročal o

odstopu dela parcele 810 k. o. Sv. Marko. Omenil je, da so domačini kratko pred zborovanjem protest vložili. Zato se je na njegov predlog sklenilo, da se naj svoječasni odborov sklep razveljavi in šele tedaj dovoli, ko bode gotova nejasna vprašanja rešena. Na prihodnjem plenarnem zborovanju se bode o stvari poročalo. O stvari so govorili tudi člani Veršič, Grahur in M. Straschill.

O. z. direktor Kasper je potem raztolmačil natanko in strokovinjsko gmotni položaj okraja. Predlagal je potrjenje okrajnega proračuna in dviganje 50% okrajne doklade za pokritje nepokritega primanjkljaja; ako bi se pa od dežele podpore tudi nadalje ne dobilo, bode se za l. 1914 naložilo 50 do 60% okrajne doklade. (To je posledica slovenske obstrukcije; ta obstrukcija je doslej okraju okroglo 45 000 kron požrla in vbogi kmetje bodo morali zdaj za grehe slovenskih poslancev plačevati! Tu ne pomaga nobeno zavijanje, kajti to je resnica! op. por.)

Na ta predlog razvil se je živahni razgovor. Janez Veršič je prosil, da naj se z ozirom na slabo letinjo okrajne doklade na 40% obdrži, ker bi bili drugače davkoplačevalci preveč prizadeti. (Zakaj pa Veršič Brenčiča ne suni pod rebro, da naj bi slov. poslanci ponehali s svojo zločinsko obstrukcijo? Okraj vendar ne more denarja krasti! Sicer je pa ravno ta Veršič sprožil tekem seje celo vrsto želj, ki stanejo zopet denar. Na eni strani vse mogoče zahtevati, na drugi pa sredstev ne dati, to je prvaško-klerikalno „gospodarstvo!“ Veršič se je pač vjel v zanjke svoje lastne stranke! op. por.)

O. z. Maks Straschill je nato prepričevalno dokazal, da je okrajni zastop naravnost prisiljen, predlog sprejeti.

O. z. ljubi Miha Brenčič je že celi čas na svojem stolu mencial. Zdaj je nakrat vstal in je rekel, da so zakrivilo obstrukcijo v deželnem zboru Nemci, ne pa teh 12 slovenskih poslancev. (To je tako velika neumnost, da jo je zmoežen ravno le naš krasni Miha! Možakar je mislil s tem svoje verne ovčice nafarbati, ki so navajeni, na vsako njegovo besedo paziti kakor na evangelij. Miha, kdo pa obstruira? Slovenski poslanci pod komando dr. Korošca! To je dejstvo in zamán se muzaš okoli tega dejstva, kakor mačka okoli vrele kaše! op. por.) Kakor da bi pridigoval v Spuhlju, ki je s plankam zadelan, rekel je ljubi Miha potem te-le besede, ki se jih ne sme pozabiti: Obstrukcija slovenskih poslancev bitakoj ponehala, ako bi Nemci regulacijo Drave in Pesnice dovolili. (Ravno Nemci, ljubi Miha, so se za to regulacijo zavzemali in jo sklenili; ali slovenski poslanci so nadaljevanje dela z obstrukcijo preprečili! op. por.) Ko je Brenčič izustil ta krasni dokaz svoje politične zmoežnosti, mu je načelnik Ormig takoj povedal, da Miha te stvari ne razume ali pa razumei noče. Načelnik pa je tudi povzročil, da se ta Brenčičeva izjava protokolira. (Kajti v deželnem zboru se mora zdaj izkazati, je li je Miha lagal ali ne. Slovenski deželni poslanci bodo morali povedati, če je napravil Miha le privatno oslarijo; ako bi bila Mihova izjava resnična, bi sploh nikdar ne prišlo do obstrukcije, dežela in posebno naš okraj pa bi prihranil mnogo denarja! op. por.) Šele na besede načelnika Orniga se je Miha zbrihtal in je zajecjal, da delajo slovenski poslanci obstrukcijo poleg tega tudi zaradi šolskih in političnih zahtev. Dr. pl. Fichtenau je zaklical: „Aha, tukaj leži pes pokopan!“ Splošna veselost je sledila tem besedam (Brenčiču je primanjkovalo očitvidno suflerja, na katerega je ravno ta revček navajen. Celu njegovi somišljeniki so kimali z glav. Miha, stvar je sledeča: Nemci so pripravljene dovoliti opravičene gospodarske zahteve; ali politične zahteve, ki zasledujejo razdelitev in razkosanje Štajerske, seveda ne bodejo nikdar dovolili! op. por.)

Po tej značilni debati je bil odborov predlog sprejet. Proti je glasoval le Brenčič s tremi svojih pristašev, medtem ko soga ostali slovenski zastopniki pustili na

Kupujte naš koledar za leto 1913. Cena s poštnino 70 vin.